

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové, soudce Richarda Galise a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobce: J. J.
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

za účasti osoby
zúčastněné

na řízení: **městys Vysoký Chlumeč**
sídlem Vysoký Chlumeč 1, Vysoký Chlumeč

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2023, č. j. 126083/2022/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

V této věci soud dospívá k závěru, že žalobce není aktivně věcně legitimován, neboť dostatečně konkrétně netvrdil ani neprokázal, že napadené rozhodnutí, jímž byla umístěna a povolena zejména stavba vrtané studně a vodovodu, skutečně přímo zkrátilo jeho práva.

Vymezení věci

1. Městský úřad Sedlčany rozhodnutím ze dne 16. 8. 2022, č. j. ŽP/10457/2022/S-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), vydal na žádost městysu Vysoký Chlumeč (dále jen „stavebník“) výrokem I povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona č.

254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), k odběru podzemní vody z vodního zdroje uvedeného ve výroku II v množství maximálně 1 l/s, 722,9 m³/měsíc a 5 767 m³/rok a průměrně 0,18 l/s; a výrokem II společné povolení k umístění a provedení stavby „*Pořešice – posílení zdrojů pitné vody vodovodu pro veřejnou potřebu*“ na pozemcích p. č. 881, 880, 1013, 1014, 1015, 878/17, 1314/2, 1312/1, p. č. st. 89, p. č. st. 28, p. č. 830/8 a p. č. 1012/4 v k. ú. Pořešice (všechny dále uváděné pozemky se nacházejí v tomto katastrálním území) podle § 94p zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a § 15 vodního zákona. Stavba konkrétně zahrnuje vrtanou studnu s hloubkou 80 metrů, výtlačný vodovodní řad s délkou 430 metrů (včetně kabelu nízkého napětí o stejné délce), rozšíření vodojemu s původním objemem 15 m³ o dalších 12,2 m³ a rozšíření strojně technologické části stávající úpravny vody.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání žalobce a A. J.
3. V záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobce a A. J. proti výroku I jako nepřipustné, neboť ani jeden z nich nebyl účastníkem řízení o povolení k odběru podzemních vod, jejichž okruh je taxativně vymezen v § 115 odst. 16 vodního zákona. Odvolání A. J. proti výroku II žalovaný také zamítl jako nepřipustné, neboť nebyla účastnicí řízení o vydání společného povolení k umístění a provedení stavby. Žalobcovu odvolání žalovaný zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, neboť je neshledal nezákonným ani věcně nesprávným.
4. Vzhledem k závěru o nedostatku aktivní věcné legitimace soud dále shrnuje jen ty části podání účastníků, které se týkají možného dotčení žalobcových práv napadeným rozhodnutím.

Žaloba

5. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
6. Žalobce mj. namítá, že žalovaný neproověřil existenci dalších vrtů v k. ú. X. Pokud by provedl místní šetření, zjistil by, že na pozemku p. č. X v žalobcově vlastnictví (žalobcovy nemovitosti jsou zapsány na listu vlastnictví č. X pro k. ú. X) je umístěna kopaná studna z roku 1835, kterou žalobce užívá.
7. Žalobce nesouhlasí s umístěním stavby v blízkosti hranic s pozemkem p. č. st. XA (u kamenného domu č. p. X bez stavebních základů), p. č. XB, XC (zahrada), XD (orná půda), XE a XF, resp. na pozemek p. č. XG z důvodu, že by zde vznikly další komunikace, které by se nacházely v blízkosti žalobcových nemovitostí.
8. Žalovaný dle žalobce dále i přes žalobcův požadavek neproověřil, jakou místní komunikaci bude investor využívat pro těžkou stavební a dopravní techniku. Žalobce tento požadavek vznesl z důvodu ochrany kamenného domu č. p. X bez stavebních základů, který stojí na jílu a písku, a z důvodu „*klidové zóny*“ na pozemcích p. č. st. XA, p. č. XB, XC a XD v žalobcově vlastnictví. Žalobce nesouhlasí s využíváním pozemků p. č. XE a XF ke stavebním záměrům, neboť by se znehodnotily žalobcovy nemovitosti a ohrozila statiku domu č. p. X. Ve vodoprávním a stavebním řízení měla být řešena i otázka zátěže okolních domů (č. p. YA na pozemku st. p. č. YB a č. p. YC na pozemku p. č. st. YD v žalobcově vlastnictví) těžkou stavební a dopravní obsluhou, ochrany životního prostředí, zachování „*klidové zóny*“ ostatních účastníků řízení a ochrany zdraví před negativními vlivy hluku a prachu.

9. Snahou investora je znehodnocovat žalobcovy nemovitosti „*stávajícím stavem pozemků p. č. XA a p. č. XB*“ a také znehodnotit zemědělský půdní fond na pozemcích p. č. XC, XD a XE v žalobcově vlastnictví novými stavbami „*přerušovaná žlutá čára, silně zvýrazněná černá čára*“, ke kterým by vznikla „*v průběhu nových plánovaných staveb*“ další komunikace, jež by se stala součástí nové zastavitelné plochy Po-Z1 a tvořila by společnou hranici s žalobcovými nemovitostmi. Žalobce nesouhlasí se vznikem další komunikace na pozemcích p. č. XF, XG, XH a XI, která by přímo navazovala na pozemky p. č. XA a XB, v důsledku čehož by se žalobcův dům č. p. XJ nacházel pod úrovní této nově vzniklé komunikace. Cílem stavebníka je i vznik další komunikace na pozemku p. č. XK, která by navazovala na obecní cestu na pozemku p. č. XL a dále se napojila na pozemek p. č. XM.
10. Stavebník podle žalobce musí ke svým záměrům používat stávající obecní cesty (komunikace na pozemcích p. č. XA, XB, silnici III. třídy, a na pozemcích p. č. XC a XD). Žalobce má právo užívat své nemovitosti v „*klidové zóně*“ a na zdravé ovzduší bez hluku a prachu. Stavebník může využít i původní cestu na společné hranici pozemků p. č. XE a XF a na pozemku p. č. XG. Žalobce opakuje, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí za účelem snížení hodnoty žalobcova majetku, včetně znehodnocení zemědělského půdního fondu a s cílem umístit komunikace v místech, kde žalobce vlastní zemědělský půdní fond a nachází se pozemek p. č. st. X a zahrada na žalobcově pozemku p. č. XH se vzrostlou zelení, ovocnými stromy a keři. Cílem je ohrozit kamennou nemovitost č. p. XI bez stavebních základů, omezit její užívání, omezit užívání zahrady na pozemcích p. č. XJ a p. č. st. XK, znehodnotit zeleň v žalobcově vlastnictví a jeho zemědělský půdní fond na pozemcích p. č. XL, XM, XN a XO novými stavbami, novými komunikacemi a novými ochrannými pásmy.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Předmětem řízení je pouze výrok II prvostupňového rozhodnutí, jímž bylo vydáno společné povolení k umístění a provedení stavby. Žalobce vlastní pozemky p. č. st. XA, p. č. XB, XC a XD. K námitce, že vzniknou další obslužné komunikace, žalovaný odkazuje na str. 32 (bod 6) napadeného rozhodnutí s tím, že obslužná ani jiná komunikace nebyla předmětem řízení. Podmínky pro dopravní značení, bude-li nutné, stanovilo prvostupňové rozhodnutí v bodu 9 výroku. Dále odkazuje na str. 38 napadeného rozhodnutí, dle níž nemá vodní zdroj stanoveno ochranné pásmo. Napadené rozhodnutí se týká odběru podzemních vod a staveb vrtané studny, výtlačného řadu, rozšíření stávajícího vodojemu (o druhou komoru), rozšíření stávající úpravy vody a kabelu nízkého napětí.

Replika

12. Žalobce opakuje, že žalovaný neprovedl místní šetření, při němž by zjistil, že se na pozemku p. č. XA nachází studna, kterou vykopali žalobcovi předkové.
13. Dodává, že obslužná komunikace ke stavbě hlubinného vrtu na pozemku p. č. XA by měla být předmětem řízení, které musí řešit i příjezdové a stavební komunikace pro těžkou stavební techniku, nákladní auta a vrtanou soupravu. V řízení se měla řešit dopravní obsluha stavby tak, aby neomezila život a chod stávající zástavby hlukem, prachem a nadměrnou zátěží „*starých staveb z let 1847 – 1909*“. V prvostupňovém rozhodnutí není záměrně uvedeno p. č. obslužné komunikace, kterou bude využívat těžká stavební technika, nákladní doprava a vrtaná souprava. Přechodné dopravní značení neřeší ochranu kamenných staveb bez stavebních základů před dopravní zátěží a statiku žalobcova domu č. p. X ani ochranu před hlukem a prachem. Nechrání „*soukromé vodní zdroje*“. Stavební technika bude pracovat

v místech, která nejsou spojena s místními komunikacemi. Dopravní obslužnost k vrtu na pozemku p. č. XB musí být z důvodu zachování „*klidové zóny*“ v okolí žalobcova domu č. p. XC vedena v nové zastavitelné ploše na pozemcích p. č. XD, XE a XF (tj. po obecní komunikaci nad vrtem).

14. Žalobce se dále domnívá, že černá „*silně zvýrazněná čára*“ v situačním náčrtu vyznačuje ochranné pásmo, které bylo vyznačeno bez žalobcova souhlasu. Opakuje nesouhlas s umístěním stavby z důvodu, že by v blízkosti jeho pozemků vznikly nové místní komunikace a křižovatky.
15. Závěrem žalobce konstatuje, že kromě napadeného rozhodnutí „*trvá i na zrušení rozhodnutí č. j. 126084/2022/KUSK*“.

Vyjádření stavebníka

16. Stavebník navrhuje zamítnutí žaloby. Žalobce neustále napadá formální a procesní náležitosti různých rozhodnutí všech myslitelných správních orgánů z důvodů, které jsou patrně známy jen jemu. Nynější žaloba je již několikátým řízením ve stejné věci. Stavebník má za to, že žalobcovy kroky nesměřují k ochraně jeho subjektivních práv, ale vytvoření tlaku na členy zastupitelstva. Lze je vnímat jako šikanózní.

Jednání

Soud neshledal důležité důvody k odročení jednání

17. Ve věci byl žalobce řádně a včas (dne 30. 8. 2024) předvolán k jednání, které se konalo dne 26. 9. 2024 v 13:00 hodin. Dne 25. 9. 2024 (tj. den před jednáním) byla soudu doručena e-mailová zpráva (patrně z žalobcovy e-mailové schránky X@X.cz), kterou žádal o odročení jednání ze „*zdravotních důvodů (bolest zad, špatná pohyblivost, viróza, teplota, kašel)*“. Uvedl, že žádost nemůže doložit neschopenkou, neboť je starobní důchodce. Pod e-mailem je podepsána i žalobcova manželka A. J.
18. Ještě téhož dne soud žalobci e-mailem na stejnou adresu sdělil, že neshledal důvody k odročení jednání, neboť ze žádosti nebylo dostatečně zřejmé, jak konkrétně žalobci jeho zdravotní stav brání v účasti na něm (zejm. s ohledem na to, že byl dne 19. 9. 2024 osobně nahlížet do spisu), a ani ji nedoložil. Upozornil žalobce, že žádost lze doložit i např. lékařskou zprávou nebo ji může telefonicky osvědčit ošetřující lékař. Dále žalobci soud sdělil, že bude-li na jednání zastoupen (např. manželkou), je třeba, aby zástupce nejpozději při jednání předložil řádnou plnou moc.
19. V den jednání v 11:29 hodin byl soudu doručen další e-mail ze stejné adresy, v němž žalobce uvedl, že vzhledem k zdravotnímu stavu, který mu neumožňuje sedět, stát ani chodit, žádá o „*odklad*“ jednání. Jeho zdravotní stav se může měnit ze dne na den a z hodiny na hodinu. To, že žalobce před týdnem neměl horečku a zablokováná záda, nemohl „*ovlivnit*“ i na další časové období“. Nevěděl to ani ošetřující lékař. K lékaři je žalobce telefonicky objednan a lékařskou zprávou doloží. K e-mailu žalobce přiložil plnou moc pro A. J. k zastupování při jednání.
20. Následně v dalším e-mailu, který byl soudu doručen stejný den v 12:44 hodin, žalobce uvedl, že vzhledem k tomu, že soud nevyhověl jeho žádosti o odročení jednání z důvodu zdravotní indispozice a „*doporučil*“ mu zástup na jednání, zasílá plnou moc pro svou manželku.
21. K vlastnímu jednání se posléze dostavila žalobcova manželka a požádala o jeho odročení. Uvedla, že byla na neurologii a MUDr. D. je nemocná. Předkládá žalobcovy lékařské zprávy.

Žalobce má trvalé „*následky*“ s páteří. Ona sama do spisu nenahlížela, neboť byla měsíc nemocná a teprve poslední týden „*funguje*“. Nepamatuje si obsah spisu. Neví, zda byl vůbec místně příslušný Městský úřad Sedlčany.

22. Z předložené lékařské zprávy MUDr. J. D. z neurologie ze dne 12. 9. 2024 plyne, že dle poslední diagnózy z vyšetření dne 4. 7. 2024 žalobce trpěl pásovým oparem (*herpes zoster*), chronickou únavou a palčivými dysestéziemi (*porucha cití spočívající v neadekvátním vnímání podnětu projevující se např. abnormálními pocity brnění, mravenčením či pálením, pozn. soudu*) zejména hlavy, pravé horní končetiny, hrudníku a břicha. Žalobci nebyla indikována žádná medikace, neboť nežádoucí účinky převažují nad benefitem a byla mu doporučena magnetická rezonance Th páteře. Na posledním vyšetření ze dne 12. 9. 2024 lékařka zejména kontrolovala výsledek z magnetické rezonance. Žalobcovy subjektivní obtíže byly mírnější, v životě jej již nic neomezovalo. Magnetická rezonance páteře ukázala difusní lehké spondylotické změny Th páteře, chondrosy disků Th2-10, menší Schmorzovy uzly, v rozsahu Th3-9 menší vyklenutí plotének do páteřního kanálu s pouze minimální impresí durálního vaku. Hrudní kyfosa je prohloubená. V závěru zprávy je uvedeno, že doporučení z neurologického hlediska je bez zvláštních opatření. Z další předložené lékařské zprávy z magnetické rezonance ze dne 27. 8. 2024 plyne stejný závěr, jako z výše uvedené zprávy z neurologie (s tím, že interpretaci výsledku vyšetření provede indikující lékař).
23. Podle § 50 s. ř. s. může být jednání z důležitých důvodů odročeno. Soud může odročit jednání též tehdy, jestliže to účastníci shodně navrhnou.
24. Z komentářové literatury plyne, že *[ž]ádost o odročení jednání musí být řádná a včasná. V žádosti je třeba uvést konkrétní důvod, který účastníkovi či jeho zástupci brání v účasti na jednání (např. nemoc, služební cesta, kolize s jiným jednáním, objednaná dovolená). [...] Důvod žádosti o odročení jednání musí být vždy doložen potvrzením o skutečnosti, pro kterou je žádáno o odročení jednání (potvrzení lékaře, předvolání k jinému jednání, cestovní smlouva apod.). [...] V případě, že žádost účastníka řízení či jeho zástupce není řádná či včasná, soud jí nevyhoví. V praxi se lze často setkat s žádostmi o odročení jednání, v nichž není důvod pro odročení specifikován dostatečně konkrétně, aby mohla být ze strany soudu posouzena jeho důvodnost, a dále žádostmi, v nichž není důvod pro odročení jednání doložen. [...] Žádosti o odročení jednání nelze vyhovět, byť se opírá o jinak akceptovatelný důvod, pokud jde o procesní obstrukci (tímto prizmatem se posuzují zejm. opakované žádosti o odročení).*“ (viz Kühn, Z. Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, k § 50, body 3 a 4).
25. K úplně první žádosti o odročení žalobce nepředložil jediný doklad o svém tvrzeném zdravotním stavu, tj. o údajných bolestech zad, špatné pohyblivosti, viróze, teplotě či kašli. Kromě toho ani dostatečně konkrétně nevyklíčil, jak mu tyto obtíže znemožňují účast na jednání (zvláště za situace, kdy byl necelý týden před jednáním osobně nahlížet do spisu u soudu, viz úřední záznam na čl. 81 spisu). O tom soud žalobce uvědomil (stejnou cestou, jako on zaslal soudu žádost, tj. e-mailem) včetně poučení, jak může žádost doložit. Soud podotýká, že žalobci (jeho slovy) nedoporučil zastoupení na jednání; pouze jej poučil o tom, že bude-li na jednání zastoupen, musí zástupce předložit plnou moc (s ohledem na to, že žádost o odročení byla podepsána i jeho manželkou, jejíž oprávnění zastupovat žalobce do té doby nebylo v řízení doloženo).
26. Ani v dalších e-mailech ze dne jednání žalobce konkrétněji neobjasnil povahu svého onemocnění ani jak mu má bránit v účasti na jednání. Pouze všeobecně uvedl, že mu jeho „*zdravotní stav*“ neumožňuje sedět, stát ani chodit, resp. že před týdnem neměl horečku a

zablokovaná záda (čímž zřejmě mínil vyjádřit, že v den jednání těmito symptomy trpí; opět ale nepoukázal na žádné konkrétnější onemocnění, jímž trpí). Ani k jednomu z e-mailů pak zejména nepředložil žádný doklad o svém zdravotním stavu.

27. K jednání se posléze dostavila žalobcova manželka jako jeho zástupkyně a opět žádala o odročení. Ani ona ovšem konkrétně nevykládala, čím přesně žalobce trpí a proč mu jeho zdravotní stav brání v účasti na jednání. Zmínila jen obecně údajné „trvalé následky s páteří“ a předložila dvě lékařské zprávy. Ani z jedné ovšem neplyne, že by žalobce trpěl závažnějšími problémy s páteří, natož že by mu bránily se účastnit se jednání (např. by žalobce nemohl sedět, stát ani chodit). Neurologická vyšetření (včetně magnetické rezonance) byla zaměřena na úplně odlišné problémy (dysestézie), které byly dlouhodobé (tedy nemohly se najednou prohloubit před jednáním), a navíc dle posledního vyšetření ze dne 12. 9. 2024 ani subjektivně žalobce neomezovaly v životě. Vyšetření na magnetické rezonanci dokonce prokázalo jen lehké a minimální změny, z nichž ani neuroložka nevyvodila žádné léčebné závěry (opět: není zde ani náznak toho, že by žalobce jakkoliv omezovaly v pohybu, sezení a stání či se mohly náhle změnit před jednáním). Naopak žalobci nedoporučila žádná zvláštní opatření.
28. Důležitý důvod k odročení jednání soud neshledal ani v tom, že se žalobcova manželka jako zástupkyně údajně dostatečně neseznámila s obsahem spisů. Zaprvé, je odpovědností žalobce za to, koho si zvolí jako zástupce a zda je tato osoba dostatečně seznámena se spisem. Pokud tedy žalobce za sebe „vyslal“ na jednání svou manželku jako zástupkyni, měl ji seznámit se všemi podstatnými skutečnostmi vyplývajícími ze spisu (do nějž byl před nedávnou dobou sám nahlížet). Jak plyne obdobně z výše citovaného komentáře, *„[d]ůvodem pro odročení jednání není, že si účastník řízení sjedná právní zastoupení jen několik dnů před jednáním. Je odpovědností zástupce účastníka, aby se k jednání připravil i v tak krátké době, jinak nemá zastoupení přebírat“*.
29. Zadruhé, soud ani nemá za to, že by žalobcova manželka nebyla dostatečně seznámena s projednávanou věcí či obsahem spisů. Sama se účastnila předcházejícího správního řízení v téměř stejném rozsahu jako žalobce a svá podání (viz žalobkynino odvolání ze dne 12. 9. 2022, doplnění odvolání ze dne 7. 3. 2023 a další doplnění ze dne 27. 4. 2023) činila spolu s ním (přestože nakonec žalovaný zamítl její odvolání jako nepřipustné). Do správního spisu byla v řízení před žalovaným i osobně nahlížet dne 12. 4. 2023 (viz protokol o nahlédnutí sepsaný žalovaným tohoto dne), přičemž od té doby do něj nepřibyly žádné nové podklady vyjma vlastních podání žalobců a napadeného rozhodnutí. V soudním řízení následně zjevně sepisovala některé úkony (zejména rozsáhlou repliku k vyjádření žalovaného) za žalobce, neboť pod ně uváděla své jméno zpravidla slovy „vyřizuje“ A. J. (ač z toho nebyla zřejmá žalobcova vůle nechat se jí zastoupit v soudním řízení, proto soud nadále jednal s žalobcem jako nezastoupeným účastníkem). Konečně během samotného jednání se i přes neustálé hořekování, že jí není znám obsah spisu, poměrně dlouho a podrobně vyjadřovala k věci, včetně rekapitulace toho, co je (resp. není a dle žalobce by být mělo) obsahem správního spisu (viz níže bod 31). Na jednání (viz zvukový záznam v čase 12:30 až 12:40 minut) dokonce žalobcova manželka doslova uvedla *„[...] a chtěli jsme, aby to tady v tom spisu bylo, a tady v tom spisu podle mě nic není. Já jsem se ptala manžela, jestli tam bylo něco nového, a není.“* Žalobce tedy svou manželku informoval o tom, co bylo obsahem spisu v době, kdy do něj nahlížel. Z těchto okolností je tedy zřejmé, že žalobcova manželka věděla, jaké otázky jsou předmětem žaloby a řízení jako takového i co je obsahem spisů.

30. Soud při posuzování žádosti o odročení také přihlížel k jednání žalobce a jeho manželky v dosavadním průběhu správního a soudního řízení. Z obsahu správního spisu plyne, že žalobce i jeho manželka byli ve správním řízení prvního stupně zcela pasivní. Poprvé veškeré své velmi rozsáhlé námitky (žalobcovo odvolání čítalo celkem 17 stran, první doplnění ze dne 12. 9. 2022, které bylo současně žalobkyniným odvoláním, celkem 29 stran, doplnění ze dne 7. 3. 2023 dalších 16 stran a poslední doplnění ze dne 27. 4. 2023 celkem 10 stran) uplatnili až v odvolacím řízení, což nasvědčuje úmyslu dosáhnout zrušení prvostupňového rozhodnutí a prodloužení řízení jako takového (oproti snaze o efektivní bránění svých práv při první možné příležitosti). V soudním řízení posléze žalobce v reakci na upozornění soudu o možnosti podat repliku k vyjádření žalovaného (přípisem ze dne 29. 1. 2024) opakovaně soudu sděloval, že ji podá „až mu jeho zdravotní stav dovolí“ (viz podání ze dne 10. 2. 2024). Nejprve se odvolával na hospitalizaci pro operační zákrok (což posléze doložil lékařskou zprávou ze dne 18. 2. 2024, dle které byl čtyři dny skutečně hospitalizován, zbytek zprávy je ovšem „začerněn“, tudíž není zřejmé, jakými obtížemi žalobce trpěl), a poté pouze sděloval, že pokračuje jeho rekonvalescence a má další kontroly u lékaře (viz podání ze dne 4. 3. 2024 a 12. 4. 2024). Repliku podal až poté, co mu soud usnesením ze dne 17. 4. 2024 stanovil konkrétní datum (mj. s odůvodněním, že žalobce dosud nespecifikoval, jak mu jeho zdravotní stav brání v jejím podání). V kontextu dosavadního jednání se žalobcova nynější snaha prodloužit řízení odročením jednání – opět z důvodu nekonkretizovaných a nedoložených zdravotních obtíží – jeví i jako obstrukční.

Vyjádření účastníků k věci samé

31. Žalobce uvedl, že v zákresech katastrálních situací nejsou u některých staveb uvedena čísla parcelní. Není zřejmé, o jakou stavbu se jedná v místě žluté čáry. V. L. totiž jako vlastník pozemků již v roce 2000 požádal o vybudování vodovodního řádu, proti čemuž žalobce v roce 2010 vznesl námitky a celé řízení bylo „zrušeno“. Žalobce se tedy domnívá, že existují stavby, které se nyní legalizují. Proto chtěl, aby stavební úřad v Petrovicích doložil, o jaké řízení se jednalo a aby to bylo zachyceno ve správním spise v této věci. Dle žalobce byl místně příslušný stavební úřad v Petrovicích, který měl zahájit řízení ve věci staveb souvisejících s vrtem (nikoliv ve věci stavby samotného vrtu). Vše je „udělané“ tak, aby se „spláchly“ všechny stavby, které již někde vedou a mají být žalobci zatajeny. Proto chtěl žalobce po soudu a žalovaném prověřit, jaké stavby jsou zakresleny v katastrálních mapách, a aby byla doložena územní rozhodnutí a stavební povolení. Dle žalobce se vše projednalo bez účasti veřejnosti, ač se jednalo o veřejné stavby. Správní spis byl veden pod dvěma spisovými značkami. Žalobce podal podnět k provedení přezkumného řízení, avšak všechna čtyři ministerstva mu sdělila, že nejsou kompetentní. Není ani vyřešena doprava k vrtu. Žalobce nechce, aby mu někdo pořád jezdil kolem domu. V. L., který chce stavět na 60 tisících m², si nevybuduje vlastní příjezdové cesty. To žalobce také namítl při pořizování územního plánu. Městys Vysoký Lomec neřeší revitalizaci obecních cest, ale vytváří nové silnice a cesty, které znehodnocují žalobcův majetek.

32. Žalovaný setrval na svém procesním stanovisku.

Dokazování

33. Dokazování soud neprováděl, neboť účastníci žádné důkazy nenavrhli. Soud ani neshledal důvody k jejich provedení, neboť veškeré rozhodné skutečnosti vyplynuly z obsahu správního spisu. Seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje dokazování.

Podmínky řízení

34. Soud ověřil, že žaloba byla podána po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Při posouzení věci vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
35. K žalobcově kusé zmínce o tom, že „trvá i na zrušení rozhodnutí č. j. 126084/2022/KUSK“ vyjádřené v replice, soud konstatuje, že žádné takové rozhodnutí neexistuje. Žalobce se totiž nesprávně domnívá, že spis žalovaného byl veden pod dvěma spisovými značkami (z čehož patrně dovozuje, že ve věci byla vydána dvě rozhodnutí žalovaného, resp. vedeny dva spisy, z nichž jeden mu byl „zatajen“). Jak již ke shodné námitce vysvětlil žalovaný v napadeném rozhodnutí (viz str. 25 a 26), Městský úřad Sedlčany (správní orgán I. stupně) mu předal správní spisy prostřednictvím třech dokumentů, které žalovaný zaevidoval pod č. j. 126083/2022/KUSK, č. j. 126084/2022/KUSK a č. j. 126056/2022/KUSK. Vzhledem k tomu, že se jednalo o jedinou věc (odvolací řízení ve věci téhož prvostupňového rozhodnutí), žalovaný založil jediný správní spis pod spisovou značkou dle prvního dokumentu, který obdržel, tj. pod sp. zn. SZ 126083/2022/KUSK; ostatní dokumenty, včetně dokumentu pod č. j. 126084/2022/KUSK vedl pod touto spisovou značkou. Žádný správní spis pod spisovou značkou 126084/2022/KUSK tedy neexistuje, což soud ověřil z žalovaným předložených spisů. Pod č. j. 126084/2022/KUSK je ve správním spise konkrétně založeno stanovisko Městského úřadu Sedlčany jako správního orgánu I. stupně k žalobcově odvolání (ve smyslu § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád), a nikoliv nějaké další rozhodnutí, jak se žalobce mylně domnívá. Lze tedy shrnout, že předmětem soudního přezkumu je toliko jediné rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2023, č. j. 126083/2022/KUSK.

Posouzení věci

36. Úvodem soud předesílá, že napadeným rozhodnutím žalovaný mj. zamítl žalobcovo odvolání proti výroku I prvostupňového rozhodnutí jako nepřipustné, neboť jej nepovažoval za účastníka řízení o povolení k odběru podzemních vod. Dle ustálené judikatury je přitom správní soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o nepřipustné odvolání, a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (viz např. bod 14 rozsudku Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 22. 11. 2018, č. j. 7 As 345/2017 – 20). Přestože žalobce žádá zrušení napadeného rozhodnutí jako celku, vůči závěru o nepřipustnosti svého odvolání proti výroku I prvostupňového rozhodnutí se nijak nevymezuje. Netvrdí, že byl zkrácen na právu na odvolací přezkum a ani neuplatňuje jediný *relevantní* žalobní bod týkající se přípustnosti jeho odvolání (např. v tom smyslu, že měl být účastníkem nejen stavebního, ale i vodoprávního řízení). V této části je tedy žaloba neopodstatněná již z tohoto důvodu.
37. Soud se dále zabýval otázkou, zda je žalobce aktivně věcně legitimován, pokud jde o tu část napadeného rozhodnutí, jíž žalovaný potvrdil výrok II prvostupňového rozhodnutí o společném povolení umístění a provedení stavby a zamítl žalobcovo odvolání proti němu. Jinými slovy soud zkoumal, že tato část napadeného rozhodnutí skutečně přímo zkrátila žalobcova veřejná subjektivní práva.
38. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají,

mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

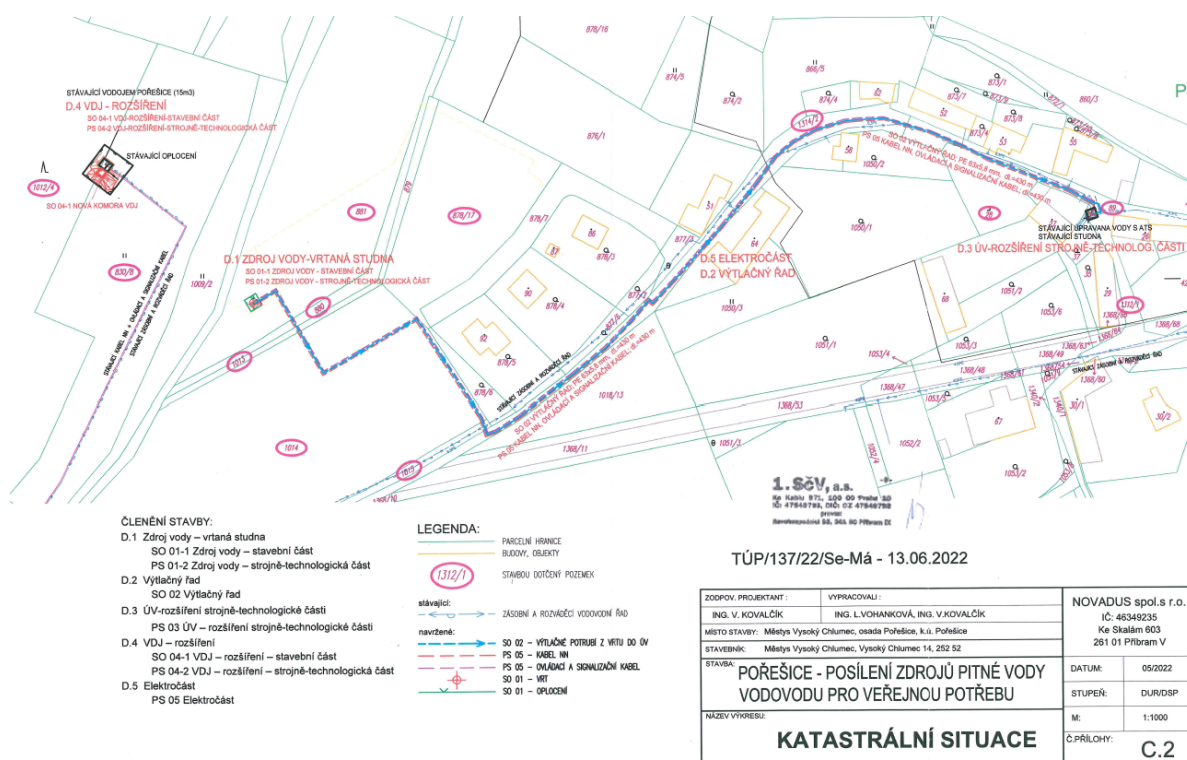
39. Podstatu *žalobní* (neboli *procesní*) legitimace a s ní související *věcné* legitimace podle § 65 odst. 1 s. ř. s. judikatura spatřuje v tom, že je třeba žalobci poskytnout možnost právní ochrany v případech, kdy veřejná správa ingeruje do jeho právního postavení. Soudní řád správní je totiž normu obrannou, nikoliv kontrolní. *Žalobní* (*procesní*) legitimace je proto dána v případech, kdy je žalobce úkonem správního orgánu *dle svého tvrzení* dotčen na své právní sféře. Není přitom nutné, aby správní orgán tímto úkonem přímo založil, změnil, zrušil či závazně určil jeho práva a povinnosti. Musí se však jednat o přímé dotčení žalobcovy právní sféry. Aktivní *žalobní* (*procesní*) legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je dána, pokud s ohledem na tvrzení žalobce nelze zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo.
40. V průběhu soudního řízení je ale nutno také zkoumat, zda žalobce *tvrzenou aktivní legitimaci k podání žaloby skutečně měl*. V tomto smyslu je třeba institut aktivní legitimace chápat v tradičním pojetí jako oprávnění vyplývající z hmotného práva; má ji ten z účastníků, komu svědčí subjektivní právo nebo povinnost, o něž se v řízení jedná. Aktivní *věcná* legitimace se tedy týká *pravdivosti tvrzení o dotčení na právech* a určuje, zda je žaloba důvodná (viz body 14 a 15 rozsudku NSS ze dne 11. 10. 2023, č. j. 2 As 220/2022 – 45, bod 21 rozsudku NSS ze dne 13. 2. 2024, č. j. 2 As 251/2023 – 32, a celá řada judikatury a literatury citované v těchto rozsudcích).
41. Soudní řád správní má přitom toliko zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob, a *nikoliv umožnit komukoli iniciovat kontrolu jakéhokoli úkonu veřejné správy*. Žalobní legitimace v řízení o přezkumu správního rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. se tak obecně vždy odvíjí od *konkrétního poškození subjektivního veřejného práva žalobce*. Opačný postup by vedl k tomu, že by každý mohl vystupovat jako univerzální dohlížitel na zákonnost postupu a rozhodnutí správních orgánů a z titulu tvrzeného poškození veřejného zájmu by tak mohl kdokoli vyvolat soudní přezkum jakéhokoli rozhodnutí, aniž by takovým rozhodnutím bylo dotčeno jeho konkrétní veřejné subjektivní právo (viz body 15 až 17 rozsudku NSS ze dne 27. 3. 2024, č. j. 2 As 11/2023 – 35, a body 33 až 37 tam citovaného rozsudku NSS ze dne ze dne 29. 9. 2016, č. j. 9 As 238/2015 – 38).
42. Soud poznamenává, že ani samotný fakt, že žalobce byl účastníkem společného územního a stavebního řízení, ještě neznámá, že se napadené rozhodnutí (stavba) dotklo jeho práv. Účastenství je totiž podmíněno toliko tím, že se společné povolení „*může*“ dotknout účastníkovu vlastnického nebo jiného věcného práva [§ 94k písm. e) stavebního zákona, na jehož základě byl žalobce účastníkem řízení před žalovaným] – nikoliv že se jej nutně *doopravdy dotklo*. K tomu lze ještě dodat, že právě od důvodu účastenství v řízení se odvíjí i rozsah skutečností, které je žalobce oprávněn namítat jak v řízení před správními orgány, tak i v řízení před soudem. Žalobce byl účastníkem správního řízení z titulu vlastnictví nemovitostí sousedících s umístěnou stavbou, konkrétně pozemků p. č. st. XA, p. č. XB, p. č. XC, p. č. XD a p. č. XE (viz výčet dotčených pozemků na str. 9 prvostupňového a str. 39 napadeného rozhodnutí a informativní výpisy z katastru nemovitostí, které jsou přílohou k žádosti, z nichž plyne, že ze všech dotčených pozemků žalobce vlastní jen pozemky p. č. st. XF, p. č. XG, p. č. XH, p. č. XI a p. č. XJ). Od toho se odvíjí i rozsah žalobcových

veřejných subjektivních práv, která mohla být vydáním napadeného rozhodnutí dotčena (viz obdobně bod 37 rozsudku NSS č. j. 9 As 238/2015 – 38).

43. Napadeným rozhodnutím bylo vydáno společné povolení k umístění a provedení stavby, která se dle projektové dokumentace (viz zejm. výkresy katastrální a koordinační situace a průvodní a souhrnná technická zpráva, vše součástí správního spisu) sestává z následujících objektů:

- vrtaná studna s hloubkou 80 metrů v jihozápadním cípu pozemku p. č. XA (včetně elektropilíře a oplocení);
- výtlačný řad (tj. zjednodušeně vodovodní potrubí) spolu s elektrickým kabelem nízkého napětí a ovládacím a signalizačním kabelem, vše v délce 430 metrů, procházející *podzemím* od vrtu na jih přes pozemky p. č. XB, XC a XD až k asfaltové komunikaci na pozemcích p. č. XE a p. č. XF, pod níž vede dále na východ (částečně zasahuje i na pozemek p. č. st. XG) až do existující úpravní vody na pozemku p. č. st. XH;
- rozšíření strojně-technologické části stávající úpravní vody na pozemku p. č. st. XI (zejména o napojení na výše uvedený výtlačný řad a zařazení kapacitně vyššího filtru na odstranění arsenu a dusičnanů);
- rozšíření stávajícího vodojemu na pozemcích p. č. XJ a XK (tj. severozápadně od vrtané studny) o novou komoru, která bude propojena se stávající komorou jako spojená nádoba (včetně potřebných trubních rozvodů, armatur atp.), kapacita vodojemu se tak zvýší z 15 m³ na 27 m³.

Pro základní přehled o poloze jednotlivých objektů soud níže vkládá výkres katastrální situace:

44. Žalobce vznáší celou řadu (více či méně srozumitelných) námitek převážně formálního a procesního charakteru. Tvrzení, jimiž by osvětlil, jak se výše popsaná stavba vlastně dotýká

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

jeho (hmotných) veřejných subjektivních práv, však předkládá poskrovnu, a navíc zcela obecného charakteru. Již na tomto místě pak musí soud zároveň zdůraznit, že žalobce neoznačuje jediný důkaz k jejich prokázání.

45. Žalobce jednak tvrdí, že se na jeho pozemku p. č. XA nachází studna, kterou užívá. Již ale nedodává, jak by se mělo umístění a provedení stavby dle napadeného rozhodnutí projevit na užívání této studny (či na žalobcově vlastnickém právu k ní, resp. k pozemku). Jen zcela obecně tak lze říci, že dle vyjádření hydrogeologa RNDr. M. Č. k možnosti odběru podzemní vody dle § 9 odst. 1 vodního zákona, které je součástí správního spisu (jako příloha k žádosti), činí výsledný dosah deprese R, tj. vzdálenost, v níž se již teoreticky neprojeví vliv čerpání podzemní vody, 40 až 60 metrů. Vzdálenost od vrtané studny k *hranici* pozemku p. č. XA (tedy nutně ani ne k samotné tvrzené studni na tomto pozemku – přesnou polohu žalobce neuvádí) přitom činí přes 160 metrů vzdušnou čarou (opět dle výkresu katastrální situace). Čerpání vody z nově umisťované vrtané studny tedy (alespoň na základě obsahu správního spisu) nemůže vodní poměry v žalobcově studni ovlivnit. Opak žalobce ani netvrdí, natož aby jej prokázal a kvalifikovaně vyvrátil závěry citovaného vyjádření hydrogeologa.
46. Dále žalobce vyjadřuje opakovaný nesouhlas s umístěním celé stavby, neboť má za to, že by v důsledku toho vznikly další komunikace v blízkosti jeho nemovitostí. Žalobce ovšem pomíjí, že aktivní legitimace dle § 65 odst. 1 s. ř. s. je spjata s *přímým* zásahem do jeho práv (právní sféry). Předmětem napadeného rozhodnutí přitom není výstavba žádných komunikací. To jasně plyne z projektové dokumentace (viz výčet objektů výše v bodě 43, a zejména průvodní a souhrnná technická zpráva a situační výkresy k celé stavbě i jednotlivým objektům) i výroku prvostupňového rozhodnutí. Nic takového nelze dovodit ani z „*přerušované žluté čáry*“ či „*silně zvýrazněné černé čáry*“ ve výkresu katastrální situace. Význam těchto čar sice legenda na mapě nevysvětluje, to však nic nemění na tom, že nezobrazují žádné stavby, které by byly nově umisťovány, resp. povolovány právě napadeným rozhodnutím. Tyto stavby jsou totiž dle legendy ve výkresu katastrální situace vyznačeny světlemodrou přerušovanou čarou (výtlačné potrubí), červenou přerušovanou čarou (kabel nízkého napětí), růžovou přerušovanou čarou (ovládací a signalizační kabel), červeným terčíkem (vrt) a zelenou čarou s šipkou dolů (oplocení); jsou zde popsány; a především jsou jednoznačně slovně vymezeny ve výroku prvostupňového rozhodnutí a průvodní a souhrnné technické zprávě.
47. Pokud by hypoteticky měly být v budoucnu nějaké další stavby umístěny (ať již komunikací či jině) v návaznosti na nyní povolovanou stavbu – což je aktuálně pouhou žalobcovou ničím nepodloženou spekulací – zkracovalo by napadené rozhodnutí žalobcova práva maximálně toliko nepřímou (zprostředkovaně tím, že by zavdalo podnět k další výstavbě). Proti případnému umístění dalších staveb se pak žalobce bude moci bránit v příslušném správním řízení a následně i žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. (budou-li podléhat povolení či jinému úkonu správních orgánů).
48. Žalobce též opakovaně brojí proti hluku a prachu, resp. požaduje zachování „*klidové zóny*“ (čímž zřejmě myslí opět klid od hluku), ochranu zdraví a ochranu svého domu č. p. XA na pozemku p. č. st. XB. To žalobce spojuje s provozem těžké stavební a dopravní techniky, ke kterému by mělo docházet při provádění stavby (patrně, žalobce to jasně nespecifikuje). I tato tvrzení jsou ovšem povětšinou značně vágní.

49. Jedinou konkrétnější zmínkou je, že by mělo dojít k narušení statiky domu na pozemku p. č. st. XA, který dle žalobce nemá základy a je postaven na jílu a písku. To ale žalobce žádným způsobem neprokazuje (např. odborným posudkem, který by doložil, že žalobcův dům má skutečně špatnou statiku a pracemi při provádění stavby může dojít k jejímu narušení), a dokonce ani neuvádí žádné plausibilní tvrzení o možnosti narušení statiky v kontextu konkrétní části stavby, která má být provedena v blízkosti pozemku p. č. st. XA. Zde se totiž nebude nacházet samotná vrtaná studna o hloubce 80 metrů, u níž by alespoň teoreticky bylo možné uvažovat o dopadu na statiku blízkých objektů, ať už samotným hloubením či přijížděním těžkých strojů (byť i to by musel žalobce prokázat). Ta bude prováděna ve značné vzdálenosti (asi 160 metrů) od žalobcova domu (viz výkres katastrální situace). Kolem domu povede toliko výtlačný řad (a sítě) s hloubkou výkopu pouhých 1,60 – 1,77 metru (viz výkres podélného profilu výtlačného řadu, kóty V14 až V16) a šířkou 0,8 metru, který bude navíc pažen (tedy chráněn proti sesuvu, viz str. 12 průvodní a souhrnné technické zprávy). Výtlačný řad se nadto bude nacházet na straně silnice, která je protější vůči pozemku p. č. st. XA a vzdálena minimálně 3 metry od jeho hranice (viz např. výkres situace výtlačného řadu, který je zpracován v měřítku 1:500 a vzdálenost mezi stavbami a hranicí pozemku p. č. st. XA činí na mapě 0,6 mm a více, tj. v reálu 3 a více metrů). Nebude ani hlouben strojně, nýbrž ručně, neboť se v tomto místě již nacházejí stávající sítě (viz opět str. 12 průvodní a souhrnné technické zprávy a výkres situace výtlačného řadu, dle něž se podél pozemku p. č. st. XA nachází vodovodní řad, podzemní kabelové vedení nízkého napětí a metalický kabel).
50. Zbývající žalobcova tvrzení o dotčení hlukem, prachem atp. v důsledku provádění stavby či související dopravní obsluhy jsou pak již zcela obecná (a taktéž ničím nepodložená). Jak již bylo výše uvedeno, práci těžkých strojů (pokud budou skutečně použity) lze očekávat maximálně u hloubení vrtané studny ve vzdálenosti minimálně 160 metrů od žalobcova domu; v jeho okolí bude toliko ručně hlouben výkop pro výtlačný řad a sítě. To platí pro pozemek p. č. XA (dle žalobcových tvrzení zahrada), který je ještě ve větší vzdálenosti. Na ostatních potenciálně dotčených pozemcích (p. č. XB, XC a XD, viz výše bod 42) se dle samotného žalobce nachází zemědělský půdní fond (tzn., žalobce tam ani nebydlí). Z žalobcových tvrzení tedy není vůbec zřejmé, jak by se jeho práv mělo dotýkat údajné rušení hlukem či prachem (nehledě na to, že tyto pozemky jsou také ve značné vzdálenosti, tj. 100 a více metrů, od vrtu).
51. Dopravní obsluhu staveniště pak řeší str. 24 průvodní a souhrnné technické zprávy, dle které bude vrt umístěn v poli asi 70 metrů od stávající komunikace a příjezd ke staveništi bude zčásti po poli; výtlak a kabely jsou umístěny ve stávající komunikaci; úpravna vody je přístupná po obecní komunikaci; a k objektu vodojemu není zajištěn příjezd po komunikaci, a tak bude dostupný ze stávající komunikace asi 200 metrů po louce (dle str. 37 napadeného rozhodnutí jsou stavby přístupné po místních komunikacích ve vlastnictví investora). Jak již bylo uvedeno, dopravní obsluhu těžkými stroji by bylo možné předpokládat toliko u vrtu (opak žalobce nijak konkrétně netvrdí ani neprokazuje). „*Stávající komunikace*“, o nichž zpráva v této souvislosti hovoří, se přitom dle výkresu situace širších vztahů nacházejí směrem na jih od staveb vodojemu a studny a cesta z nich ke stavbě vrtu nevede přes žádné žalobcovy pozemky (viz výkres koordinační situace). Teoreticky by sice kolem žalobcova domu na pozemku p. č. st. XA mohla projíždět dopravní obsluha vrtu (po pozemku p. č. XB), žalobce ovšem neoznačuje žádné důkazy svědčící o tom, že by pouhé průjezdy kolem domu mohly jakkoliv narušit jeho statiku. Hluk či prach z několika hypotetických průjezdů (které by navíc měly být minimální, viz str. 24 průvodní a souhrnné technické

zprávy) by přitom byl natolik bagatelní, že nelze hovořit o skutečném zásahu do žalobcova vlastnického práva, natož aby jím mohly být nemovitosti nějak trvale znehodnoceny. U zbývajících pozemků p. č. XC, XD, XE a XF pak nelze s ohledem na jejich vzdálenost od vrtu i komunikací (nejbližší pozemek p. č. XG je dle výkresu katastrální situace od pozemku p. č. XH vzdálen asi 40 metrů a ani s ním přímo nesousedí) už vůbec uvažovat o nějakém zásahu do vlastnického práva hlukem a prachem (a žalobce způsob takového zásahu ani konkrétněji netvrdí ani neprokazuje).

52. Spíše na okraj lze dodat, že samotný provoz stavby může jen těžko emitovat jakýkoliv hluk či prach, anebo jinak žalobce rušit nebo ohrožovat jeho zdraví, neboť se jedná převážně o podzemní stavbu (viz část B.2.2 na str. 9 průvodní a souhrnné technické zprávy) a nadzemní části (studna, vodojem a úpravná vody, přičemž obě posledně uvedené stavby již existují a pouze se rozšiřují) jsou umístěny více než 100 metrů od hranic nejbližších žalobcových pozemků (viz výkres katastrální situace). Projektová dokumentace ani nepočítá s žádnou významnou dopravní obsluhou těchto staveb – u jediné skutečně nové stavby, tj. vrtané studny se předpokládá údržba docházkou (viz str. 22 průvodní a souhrnné technické zprávy). Ostatně sám žalobce ani neposkytuje žádné konkrétní tvrzení o tom, jak by mohl provoz stavby vyvolat jím tvrzené účinky (hluk, prach, ohrožení zdraví či žalobcova domu).
53. Zmiňuje-li se žalobce zcela obecně o tom, že jeho vlastnické právo bude dotčeno „*novými ochrannými pásmy*“ (aniž by je blíže specifikoval), ani to není pravda. Dle str. 23 průvodní a souhrnné technické zprávy stavba počítá pouze se třemi ochrannými pásmy: vodovodu v šířce 1,5 metru od osy potrubí, sítě elektronických komunikací v šířce 1,5 metru od kraje vedení této sítě a podzemní sítě nízkého napětí v šířce 1 metru od krajních vodičů. Samotná studna nevyžaduje ochranné pásmo s ohledem na to, že odběr vody je nižší než 10 000 m³ za rok (§ 30 odst. 1 vodního zákona). Nejbližší ochranným pásmům jsou žalobcovy pozemky p. č. st. XA a p. č. XB. V obou případech ale vodovod i obě sítě povedou asi 3 metry od hranice těchto pozemků (viz např. výkres koordinační situace či přímo výkres situace výtlačného řadu), a proto do nich ochranná pásma nezasáhnou. Žalobcova domněnka vyjádřená v replice o tom, že (blíže neurčené) ochranné pásmo je v situačním výkresu vyznačeno „*černou silně zvýrazněnou čarou*“, nemá žádnou oporu v projektové dokumentaci. V situačních výkresech se sice skutečně nachází černá čára např. přes žalobcův pozemek p. č. XC, jejíž význam není z výkresů zřejmý, v každém případě se však (dle legendy) nejedná o ochranné pásmo (ta nejsou v situačních výkresech vyznačena) a, jak bylo výše uvedeno, s žádným dalším ochranným pásmem projektová dokumentace (průvodní a souhrnná technická zpráva) nepočítá.
54. Pro úplnost soud poznamenává, že žalobci nepřísluší chránit práva jiných osob či „*veřejnosti*“ (viz výše judikatura v bodě 41). Je tedy zcela nepodstatné, že (dle žalobcových tvrzení) stavbu financoval stavebník či jiná soukromá osoba (V. L.), ač by se dle žalobcova názoru měla financovat z dotací; že se na cizích pozemcích nachází vrty (na pozemku p. č. XA ve vlastnictví pana P.) či jiné objekty (na pozemku p. č. XB ve vlastnictví M. Ch.), jejichž existenci správní orgány neprověřily; že „*veřejnost*“ a blíže nespecifikovaní „*účastníci*“, „*uživatelé nemovitostí*“ či „*vlastníci sousedních nemovitostí*“ nesouhlasí s umístěním staveb; že by soud měl prověřit čerpání dotací v roce 2001, zda nebyly použity na černé stavby; jaká bude „*zátěž*“ okolních domů (č. p. XC na pozemku p. č. st. XD, o němž žalobce ani netvrdí, že by jej vlastnil; dle obsahu správního spisu je ve vlastnictví M. a J. Z.); popř. že stavebník pozemky pro vrt neodkoupil od manželů L., ač jej údajně potřebují pro své pozemky.

Závěr a náklady řízení

55. Soud tak shrnuje, že žalobce není ve věci aktivně legitimován, neboť dostatečně konkrétně netvrdil a ani neprokázal, že napadené rozhodnutí přímo zkrátilo jeho práva. Nedostatek aktivní věcné legitimace sám o sobě vede k zamítnutí žaloby jako nedůvodné (§ 78 odst. 7 s. ř. s.), aniž by se soud musel zabývat důvodností uplatněných žalobních bodů (žalobním bodem ohledně místní nepříslušnosti stavebního úřadu se soud ani nemohl zabývat pro jeho opožděné uplatnění až na jednání dne 26. 9. 2024, viz § 71 odst. 2 věta třetí ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s.).
56. Druhým výrokem soud rozhodl o náhradě nákladů řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který byla z procesního hlediska ve věci neúspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl naopak plně úspěšný, žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.
57. Třetím výrokem soud rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud neuložil žádnou povinnost a ani nenavrhla přiznání náhrady z důvodů hodných zvláštního zřetele (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. září 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu